

**Εισήγηση του υποψήφιου Πρύτανη Περικλή Α. Μήτκα
στην ανοικτή ακρόαση της 12ης Ιανουαρίου 2015**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Εδώ και χρόνια τα σύγχρονα ελληνικά δημόσια Πανεπιστήμια ζητούν από την Πολιτεία θεσμική θωράκιση για το συνταγματικά κατοχυρωμένο πλήρες αυτοδιοικητό τους μαζί με τους απαραίτητους πόρους για την εκπλήρωση του σημαντικού έργου που τους έχει ανατεθεί: την εκπαίδευση νέων επιστημόνων με διεθνείς προδιαγραφές.

Νοιώθω ιδιαίτερη τιμή και βαριά την ευθύνη να στέκομαι σήμερα σε αυτό το βήμα, υποψήφιος Πρύτανης στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο.

Ένα Πανεπιστήμιο με μακρά, δημοκρατική παράδοση, σεβαστούς καθώς και διεθνώς αναγνωρισμένους δασκάλους και πολλές γενιές άξιων αποφοίτων με σημαντικό έργο στη χώρα αλλά και ολόκληρη την οικουμένη.

Το ΑΠΘ, το μεγαλύτερο και καλύτερο δημόσιο πανεπιστήμιο της χώρας, οφείλει:

- Να ηγείται της εθνικής προσπάθειας για **υψηλής ποιότητας εκπαίδευση** των νέων επιστημόνων και για **παραγωγή νέας γνώσης με αξιοκρατία, διαφάνεια, εμμονή στην αριστεία και συνέπεια στις ακαδημαϊκές αξίες, προς όφελος της κοινωνίας.**
- Να στοχεύει στη συνεχή αναβάθμιση
 - α) της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών,
 - β) του ανθρώπινου δυναμικού του και
 - γ) του ακαδημαϊκού βεληνεκούς του Πανεπιστημίου στον παγκόσμιο χάρτη, ώστε να παραμένει πόλος έλξης φοιτητών και καθηγητών υψηλού επιπέδου.
- Να συνδιαμορφώνει τις εξελίξεις της επιστήμης, να αφουγκράζεται τις ανάγκες της κοινωνίας και να ανταποκρίνεται σε αυτές, να παρακολουθεί κριτικά τις διεθνείς τάσεις στον χώρο της εκπαίδευσης, να υιοθετεί επιλεκτικά καλές πρακτικές και να ανανεώνεται διαρκώς.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση σας καταθέτω το όραμα και τους στόχους που μπορούν να αποτελέσουν την ηχηρή απάντηση ενός μεγάλου δημόσιου Πανεπιστημίου σε μια από τις πιο ουσιαστικές εθνικές επιλογές: την Παιδεία.

Αποτελεί, βεβαίως, μεγάλη πρόκληση όλα αυτά να συμβαίνουν σε εποχές μιας παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Είναι σίγουρο ότι σε εθνικό επίπεδο έχουμε γονατίσει. Σε ηθικό επίπεδο, ωστόσο, η κρίση μας εξαναγκάζει στην ενεργοποίηση των πιο αυθεντικών παραδοσιακών μας αξιών, στην ανάπτυξη των πιο δημιουργικών μας δυνάμεων. Αν ο αγώνας αυτός πρόκειται να στεφθεί από επιτυχία, το σίγουρο είναι ότι δεν μπορεί παρά να είναι κοινός και συλλογικός και πρέπει να συντονίζεται από συναδέλφους άξιους της μεγαλύτερης δυνατής αποδοχής. Πιστεύω ότι σε αυτό όλοι είμαστε σύμφωνοι.

Μετά από δεκαπέντε χρόνια παρουσίας και προσφοράς στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, αισθάνομαι να με συνδέει μια στενή συναδελφική σχέση με τους περισσότερους από εσάς: όχι μόνο με όσους τυχαίνει να έχω συν-αντίληψη, αλλά και με όσους, κατά το παρελθόν, έχω διαφωνήσει δημιουργικά.

Είμαι βαθιά πεπεισμένος πως η πολιτισμένη πολυφωνία, κατά προτίμηση σε χαμηλούς τόνους συμβατούς με τον ακαδημαϊκό τρόπο θεώρησης των πραγμάτων, αποτελεί την πιο υγιή μορφή συνύπαρξης ακαδημαϊκών δασκάλων αφού στο κέντρο όλων των σκέψεων και των πράξεών τους είναι ο άνθρωπος, ο φοιτητής και η φοιτήτρια.

Είναι ο νέος άνθρωπος που καλούμαστε να εκπαιδεύσουμε, και ο οποίος θα κληθεί να αγωνιστεί και να πετύχει σε μια παγκοσμιοποιημένη πια κοινωνία, με τη βαριά σκιά της πολιτισμικής μας παράδοσης στην πλάτη του, μια κληρονομιά που τον καθιστά διεθνώς στόχο και πρότυπο συνάμα.

Στέρεες και ουσιαστικές γνώσεις, κριτική ικανότητα, γλωσσομάθεια, διεθνείς ευκαιρίες πρακτικής, ένα ευρωπαϊκό αν όχι διεθνές πνεύμα, σεβασμός στη διαφορετικότητα και ήθος είναι ό,τι καλούμαστε να του δώσουμε για το μακρύ και δύσκολο ταξίδι του.

Το κάνουμε πια μέσα από πολλές και μεγάλες αντιξοότητες, υποχρηματοδοτούμενοι, υποστελεχωμένοι και με μειωμένες απολαβές. Όμως, συνεχίζουμε και θεωρώ ότι το κάνουμε με την καρδιά μας: η υψηλή θέση του Αριστοτελείου στις διεθνείς αξιολογήσεις, αλλά και οι δάσκαλοί του στις καρδιές των μαθητών τους, αποτελούν την καλύτερη απόδειξη γι' αυτό.

Στόχος μας όμως πρέπει να παραμένει πάντα **η δημιουργία μιας άλλης πραγματικότητας**, ενός πλαισίου που θα δίνει τη δυνατότητα σε πανεπιστημιακούς δασκάλους να έχουν ουσιαστικό λόγο σε θέματα παιδείας, που θα μας επιτρέπει να καταρτίζουμε το επιστημονικό δυναμικό της χώρας, όχι για να το αποχαιρετήσουμε σε κάποια ευρωπαϊκή ή υπερατλαντική μεγαλούπολη, ή σε κοντινές και μακρινές ασιατικές χώρες, αλλά για να καταστεί εγγυητής της ευημερίας του τόπου και των επόμενων γενεών.

Σα δάσκαλος, γονιός και πολίτης αυτής της χώρας, θέλω να παλέψω γι' αυτή την άλλη πραγματικότητα που πιστεύω πως δεν μπορεί να μας αφήνει ασυγκίνητους.

Στον αγώνα αυτό δεν είμαι μόνος: έχω την τύχη να πλαισιώνομαι από αφοσιωμένους συνεργάτες, με διοικητικές ικανότητες, μεράκι, και ακούραστη θέληση προσφοράς, για τους οποίους είμαι ιδιαίτερα περήφανος. Ο Θόδωρος ο Λαόπουλος, η Βούλα η Πατάκα, η Δέσποινα η Κλαβανίδου και ο Νίκος ο Βαρσακέλης έχουν αποδείξει ήδη τη σοβαρότητα και την αποτελεσματικότητα που απαιτεί η θέση του Αναπληρωτή Πρύτανη.

Όμως το στοίχημα παραμένει η πλήρης ενεργοποίηση της πανεπιστημιακής κοινότητας: **με το μυαλό, την καρδιά και την ψυχή μας!** Μέσα από επιστημονικές ανταλλαγές, μέσα από επιτροπές, εξωστρεφείς δράσεις, μέσα από τη διασύνδεση με την κοινωνία. Γιατί εκεί βρίσκεται η δύναμή μας. Και ειδικά σε αυτή την πόλη, την τόσο όμορφη αλλά και τόσο ιδιαίτερη, πάντα ο πολιτισμός ήταν ο άνθρωπος. Μόνο όλοι μαζί, ενωμένοι, μπορούμε να πατάξουμε τη μιζέρια των καιρών.

Ενώ θα διεκδικούμε διαρκώς επαρκή χρηματοδότηση από την Πολιτεία, ενώ θα συμμετέχουμε σε όλα τα προγράμματα της περιφέρειας, της χώρας και της Ευρώπης, δεν θα αρκεστούμε στη διαρκώς μειούμενη κρατική χρηματοδότηση. Πρέπει να σχεδιάσουμε νέες δράσεις συμβατές με τον ακαδημαϊκό χαρακτήρα του Πανεπιστημίου που θα δίνουν διέξοδο στη δημιουργικότητα των Καθηγητών μας, θα ενισχύουν το κύρος του ΑΠΘ και θα αποφέρουν πρόσθετους πόρους στα Τμήματα.

Δεσμεύομαι να εργαστούμε στην κατεύθυνση της δημιουργίας δυνατοτήτων που θα μπορέσουν να κρατήσουν εντός των τειχών τους συναδέλφους που επιθυμούν να μοιραστούν το όραμά μας προσφέροντας την εργασιακή τους δύναμη και ενισχύοντας ακόμη περισσότερο το Ελληνικό Δημόσιο Πανεπιστήμιο. Κουράστηκα να βλέπω εξαιρετικούς συναδέλφους να προσφέρουν το ταλέντο τους σε άλλα Πανεπιστήμια της χώρας ή του εξωτερικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Στην αυριανή εκλογή έχετε να επιλέξετε μεταξύ δύο διαφορετικών υποψηφίων με διαφορετικό τρόπο σκέψης, διαφορετική αντίληψη για το Πανεπιστήμιο, διαφορετικές εμπειρίες και διαφορετικές ικανότητες. Η επιλογή σας θα επηρεάσει δραστικά τη λειτουργία (κυρίως) και την πορεία του ΑΠΘ τα επόμενα χρόνια. Εγώ και η ομάδα μου λειτουργούμε συναινετικά και με διαφάνεια χωρίς να θυσιάζουμε την αποτελεσματικότητα. Ήπια αλλά αποφασιστικά, χωρίς περιττές οξύσεις και ουτοπικές διακηρύξεις.

Έχοντας συνείδηση της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας και της κοινωνικής/θεσμικής κρίσης που βιώνει το πανεπιστήμιο, αλλά ταυτόχρονα και βαθιά πεπεισμένος για τις ιδιαίτερες δυνατότητες του μεγαλύτερου δημόσιου εκπαιδευτικού ιδρύματος της χώρας, με το σωστό προγραμματισμό και συντονισμό όλων των παραγωγικών δυνάμεων, σας προτείνω ένα συνεργατικό μοντέλο διοίκησης με στοχοθεσία, διαφάνεια και αξιοκρατία.

Ο Πρύτανης διοικεί και διεκδικεί, συντονίζει και συνθέτει, εκπροσωπεί και ηγείται. Σας καλώ λοιπόν να επιλέξετε τη διοίκηση που προτιμάτε και να ψηφίσετε αύριο τον πρύτανη της επιλογής σας. **Σας καλώ να με τιμήσετε αύριο με την εμπιστοσύνη σας και να επιβεβαιώσετε την επιλογή του περασμένου Ιουνίου.** Η συμμετοχή στις διαδικασίες εκλογής διοίκησης είναι δικαίωμα και υποχρέωση όλων των μελών ΔΕΠ – αυτοί έχουν χρέος να καθορίσουν την μελλοντική πορεία του ΑΠΘ.

Ο στόχος είναι ένα δημόσιο, άριστο Πανεπιστήμιο με διεθνείς προδιαγραφές, με διεθνή ακτινοβολία. Σε αυτόν τον αγώνα, που μας αφορά όλους, δεν μπορεί να περισσεύει κανείς.